

MARIA EN ELIZABETH

Lucas 1:39-46

Ds. A.A. Leenhouts

Uitgesproken in 1966

Redactionele bewerking S.B. Leenhouts-van der Kruijt 2023

GETUIGENIS
EN EENHEID

MARIA EN ELIZABETH

Lucas 1:39-46

Ds. A.A. Leenhouts

Uitgesproken in 1966
Redactionele bewerking S.B. Leenhouts-van der Kruijt - 2023

GETUIGENIS EN EENHEID

Stichting Getuigenis en Eenheid
Postbus 64814, 2506 CE Den Haag
info@getuigeniseneenheid.nl
www.getuigeniseneenheid.nl

© Ds. A.A. Leenhouts: “Maria en Elizabeth”
Lucas 1:39-46 (1966)
Redactionele bewerking 2023

MARIA EN ELISABETH

‘Maria dan maakte zich op in die dagen en reisde met spoed naar het bergland, naar een stad van Juda. En zij ging het huis van Zacharias binnen en groette Elisabeth. En toen Elisabeth de groet van Maria hoorde, geschiedde het, dat het kind opsprong in haar schoot, en Elisabeth werd vervuld met de heilige Geest. En zij riep uit met luider stem en sprak: Gezegend zijt gij onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot. En waaraan heb ik dit te danken, dat de moeder mijns Heren tot mij komt? Want zie, toen het geluid van uw groet in mijn oren klonk, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. En zalig is zij, die geloofd heeft, want wat vanwege de Here tot haar gezegd is, zal volbracht worden.’
(Lucas 1:39-46)

MET HAAST

Het is goed om het oude en zo eenvoudige verhaal van Maria en Elisabeth nog eens goed te volgen. In Lucas 1:39 lezen wij hoe Maria – nadat de engel van haar heengegaan was – het besluit neemt om *met spoed* te reizen naar een stad van Juda.

Het wordt niet met zoveel woorden geschreven, maar ik vermoed toch dat het wonder kort nadat de engel Gabriël het had aangekondigd, zich in haar begon te voltrekken. En het hoefde niet zoveel weken te duren dat daarvan de eerste kentekenen te constateren waren. Het wordt hier heel fijngevoelig gezegd: *‘Maria dan maakte zich op in die dagen...’*. Zij zal het wonder dat in haar plaatsgreep met haar verstand niet hebben kunnen verwerken – net zo min als wij. Maar het gebeurde eenvoudigweg. Want geen woord, dat van God komt, zal krachteloos wezen.¹

Ik weet niet hoeveel miljoenen moleculen er te pas komen bij een vruchtzetting, maar God spreekt en het is er, en Hij gebiedt en het staat er. Hij roept alles op zijn plaats en het gebeurt. Daarbij zijn wij

¹ Lucas 1:37

mensen maar heel klein. En Maria zal zich ook heel klein hebben gevoeld, maar zij ging meteen op reis. Want de engel had haar ter bevestiging van hetgeen haar aangekondigd was, een vingerwijzing gegeven: *‘En zie, Elisabeth, uw verwante, is eveneens zwanger van een zoon in haar ouderdom, en dit is reeds de zesde maand voor haar, die onvruchtbaar heette.’*²

Dat was voor Maria een herinnering dat wat er met haar gebeurde in het verlengde lag van de wonderen, die God ook op andere plaatsen en in de oude tijden reeds gedaan had, en waarvan nu ook Elisabeth een voorbeeld was. Het wonder dat Maria zelf overkwam was er de climax van. Want eer het begon te ontstaan, ging zij met haast naar een stad in Judéa, waar Elisabeth en Zacharias woonden.

Als je zoiets moet ondergaan; als je tot zo’n taak aan het Koninkrijk Gods geroepen bent in de wereld, en het is je op bovennatuurlijke wijze aangekondigd, waarbij er ook bovennatuurlijke werkingen in je gaande zijn, dan heb je inderdaad wel haast. Zeker als je het zelfs voor je natuurlijke ogen kunt constateren.

De haast van Maria is begrijpelijk, evenals de reactie van de herders. Zij hebben iets bovennatuurlijks meegemaakt. De blijde tijding wordt uit engelenmond gehoord en er zingen hemelse koren over die nachtelijke velden. En als de hemel dan weer dichttrekt en alles weer door de nacht omhuld is, kijken zij elkaar aan en zeggen: *‘Laten wij dan naar Bethlehem gaan om te zien hetgeen geschied is en ons door de Here is bekendgemaakt. En zij gingen haastig en vonden Maria en Jozef, en het kind liggende in de kribbe.’*³ Na deze wonderlijke ervaring trachtten de herders om met hun natuurlijke ogen en zintuigen dat teken te vinden, om te kunnen constateren of het waar was wat die engel had aangekondigd en waarover het engelenleger gezongen had.

Ook bij de opstanding lezen wij over de ‘haast’ van de vrouwen, die bij het graf van Jezus kwamen. De engel zegt tegen hen:

‘Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, gelijk gezegd heeft, komt, en ziet de plaats, waar Hij gelegen heeft. En gaat terstond op weg en

2 Lucas 1:36

3 Lucas 2:15-16

zegt zijn discipelen, dat Hij is opgewekt uit de doden. En zie, Hij gaat u voor naar Galiléa; daar zult gij Hem zien. Zie, ik heb het u gezegd. En zij gingen terstond weg van het graf, met vrees en grote blijdschap, en liepen haastig voort om het zijn discipelen te berichten.’⁴

In het Koninkrijk Gods is er grote haast bij als Hij ergens Zijn Woord vervult.

GELIJKTIJDIGHEID

In Lucas 1:41 lezen wij: *‘En toen Elisabeth de groet van Maria hoorde, geschiedde het, dat het kind opsprong in haar schoot.’*

Het is goed om ook te letten op het woordje ‘toen’. Het is niet zo dat er eerst een heerlijk kopje koffie werd gezet toen Maria bij haar oudere nicht binnenkwam – bij wijze van spreken. Of dat zij eerst een kwartiertje of twintig minuten met elkaar gingen babbelen, of dat Maria eerst veertien dagen ging logeren om Elisabeth te overtuigen van het bovennatuurlijke dat er met haar ging gebeuren, en dat Elisabeth daardoor ten slotte zo geëmotioneerd werd dat zij Maria ging zalig prijzen.

O nee!

Als het om de erkenning van de maagdelijke geboorte gaat, weet God wel een andere weg te vinden in de ziel van Elisabeth. Maria komt binnen – en misschien is zij nog maar enkele weken heen – om het in onze taal te zeggen – en de heilige Geest ‘elektriseert’ Elisabeth. En geïnspireerd door de heilige Geest, spreekt zij de erkenning uit van de maagdelijke geboorte: *‘En waaraan heb ik het te danken, dat de moeder mijns Heren tot mij komt?’*

Wat uit de heilige Geest is, wordt ook weer door de heilige Geest bevestigd. Niemand kan zeggen: Jezus is Here, dan door de heilige Geest.⁵

Elisabeth zegt: ‘Mijn Heer’. De komende Koning, de Messias, de Verlosser.

⁴ Matthéüs 28:6-8

⁵ 1 Corinthiërs 12:3

Toen Elisabeth de groet van Maria hoorde – dus op slag, zonder dat er geconfereerd werd, onmiddellijk, maakte de heilige Geest aan haar duidelijk wat er aan de gang was.

Dacht u dat een paar moderne theologen met hun kleine hersenen en hun ‘gepruts’ in de moderne theologie en hun ‘gescharrel’ in de Bijbelboeken, deze goddelijke werkelijkheden van de heilige Geest ondersteboven konden lopen? Wie dat probeert, is diep beklagenswaardig. Johannes zegt:

‘Hieraan onderkent gij de Geest Gods: iedere geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; en iedere geest, die Jezus niet belijdt, is niet uit God. En dit is de geest van de antichrist, waarvan gij gehoord hebt, dat hij komen zal, en hij is nu reeds in de wereld.’⁶

Daarom, het woordje ‘toen’ in het verslag van de ontmoeting van Maria en Elisabeth, is heel belangrijk. Zoals het ook nuttig en wijs is om steeds te letten op de bijzondere momenten in de heilshistorie. Want God kiest daarin altijd weer bepaalde momenten uit. Zoals bijvoorbeeld bij de inwijding van de tempel door Salomo. Daar lezen wij eveneens van een *directheid*:

*‘Toen zij tezamen trompetten en eenstemmig een lied lieten horen, om de HERE te loven en te prijzen, en de stem verhieven bij trompetten, cymbalen en andere muziekinstrumenten, en de HERE aldus prezen: Want Hij is goed, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid – **toen** werd het huis, het huis des HEREN, vervuld met een wolk, zodat de priesters vanwege de wolk niet konden blijven staan om dienst te doen, want de heerlijkheid des HEREN had het huis Gods vervuld.’⁷*

Elia bidt bij het altaar:

‘HERE, God van Abraham, Isaäk en Israël, heden moge bekend

6 1 Johannes 4:2-3

7 2 Kronieken 5:13-14

*worden, dat Gij God zijt in Israël, en dat ik uw knecht ben, en op uw bevel al deze dingen doe. Antwoord mij, HERE, antwoord mij, opdat dit volk wete, dat Gij, HERE, God zijt, en dat Gij hun hart weer terugneigt. Toen schoot het vuur des HEREN neer en verteerde het brandoffer (...)*⁸

Op datzelfde moment viel het vuur!

Als Daniël zich verootmoedigt voor God en bidt, lezen wij in Daniël 9:20-21:

‘Terwijl ik nog sprak en bad en mijn zonde en de zonde van mijn volk Israël beleed, en mijn smeking over de heilige berg mijns Gods uitstortte voor de Here, mijn God, - terwijl ik nog sprak in het gebed, kwam de man Gabriël, die ik tevoren gezien had in het gezicht, in ijelende vlucht tot vlak bij mij op de tijd van het avondoffer.’

De engel Gabriël kwam ook bij Zacharias – precies op het moment dat hij het reukoffer in de tempel ging brengen, en het hele volk buiten in gebed was. God, de Allerhoogste weet het.

Die gelijktijdigheid was er ook in 1948, toen de Bijbelgetrouwe broeders in gebed waren in Amsterdam. Precies op dat moment antwoordde God en toonde Hij de wegen van de eindtijd, en liet Hij zien dat Israël het in het Midden Oosten zonder Jezus niet zou redden. Tevens toonde Hij dat ook de kerken het niet redden om tot eenheid te komen als zij de waarheid van het evangelie in twijfel trekken en een valse eenheid construeren.

Het is inderdaad goed om op het eenvoudige woordje ‘toen’ te letten. Toen – op het moment dat Maria binnenkwam en Elisabeth begroette, reageerde het kind in haar schoot. Dat was niet het gevolg van menselijk overleg, of een langzaam uitgroeiende overtuiging of vanuit een soort taal des harten. Neen, Maria had nog geen woord gezegd over wat haar overkomen was.

⁸ 1 Koningen 18:36-38

MET LUIDER STEM

Op het moment dat Maria Elisabeth groette, sprong het kind in de schoot van Elisabeth op, en riep zij met luider stem:

‘Gezegend zijt gij onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot. En waaraan heb ik dit te danken, dat de moeder mijns Heren tot mij komt? Want zie, toen het geluid van uw groet in mijn oren klonk, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. En zalig is zij, die geloofd heeft, want wat vanwege de Here tot haar gezegd is, zal volbracht worden.’⁹

Nog zo’n woord waar wij op moeten letten. Er staat dat Elisabeth riep ‘met luider stem’. Hierover wordt soms ook zo gemakkelijk heen gelezen. Maar daar moeten wij niet overheen lezen. Als ik voor de samenkomst mensen begroet en even een praatje met hen maak, dan doe ik dat niet alsof ik een grote menigte toespreek. Maar als Maria bij Elisabeth binnenkomt, dan is zij zo vurig geladen door de heilige Geest, dat zij als het ware een mensenmassa toespreekt. Er staat niet ‘en zij sprak’, maar ‘zij riep met luider stem’: *‘Gezegend zijt gij onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot.’* Met alle kracht die zij in haar stembanden had, riep zij het uit. Want de heilige Geest doorademde haar en liet haar spreken. En de heilige Geest wist voor welk auditorium, voor welk massaal gehoor deze Elisabeth thans haar getuigenis gaf. Zij sprak zulke woorden, waardoor zelfs de antichrist eenmaal de afgrond ingaat. Zij sprak door de heilige Geest. Het was de heilige Geest die getuigenis gaf aangaande het werk dat Hij zelf had gedaan bij Maria. Hij had haar overschaduwde. En dan verheft Elisabeth haar stem. Zij kan het niet laten. Ze is vervuld met de heilige Geest en ze spreekt niet meer met een normaal stemgeluid. Zij spreekt een groot auditorium toe. Zij spreekt de hele wereld toe en eigenlijk ook de hele wereldgeschiedenis. Alle mensen.

Ik weet nog goed hoe ik ook met een grote stem geroepen heb op mijn

⁹ Lucas 1:42-46

studeerkamer toen ik aangeraakt werd door het vuur des Geestes: *‘Hij komt, Hij komt om de aarde te richten. De wereld in gerechtigheid. Al het volk, daar het wreed geweld moet zwichten, wordt in rechtmatigheid geleid.’* Ook het geweld van het communisme en van atoombommen moet zwichten voor de komende Koning. Hij komt! En als Hij nadert, gebeuren er zulke dingen dat je boven jezelf en tegelijkertijd met vreugde met grote stem gaat roepen.

Er gebeurde nog iets bij Elisabeth. Zij ging niet alleen met luider stem roepen, maar ook sprong het kind op in haar schoot. Dat wordt gezegd van de voorloper van de Messias – de vreugdebode. Nog in embryonale toestand.

Iemand zei eens tegen mij: Wat maak je je toch druk over de maagdelijke geboorte. Dan zeg ik dit: Overall waar de weg des Heren bereid wordt, daar zal men zich druk maken om die maagdelijke geboorte. Dat is het begin van een opwekking.

VAN VRUCHTZETTING TOT WERKELIJKHEID

Als ergens in de kerkelijke wereld een begin wordt gemaakt met het bereiden van de weg des Heren voor de komende Koning – al is het nog in embryonale vorm – dan bedient de heilige Geest zich van deze vruchtzetting om het signaal te geven dat dit aanvankelijke teken zal uitgroeien tot de werkelijkheid. Want eenmaal is het realiteit dat heel Israël bekeerd is en de vervulling beleeft van Psalm 98:7-9:

*De zee bruike en haar volheid,
de wereld en wie erin wonen;
dat de stromen in de handen klappen,
de bergen tezamen jubelen
voor het aangezicht des HEREN, want Hij komt
om de aarde te richten;
Hij zal de wereld richten in gerechtigheid
en de volken in rechtmatigheid.’*

De Koning is op komst. Johannes de Doper is ook een voorbode van de eindtijd. Hij is een 'Elia'. En deze Elia in 'vruchtzetting' springt op als het wonder van de komende Koning nadert. Geboren – maar op dat moment nog te komen – uit de maagd Maria. Het is geen agitatie, geen beroering van de kleine Johannes, die hem voor zijn geboorte doet opspringen in de schoot van zijn moeder. Dit doet de heilige Geest. Waar de Geest des Heren is, daar is ook de erkenning van het wonder van de incarnatie – de vleeswording. Dan is er een opspringen van vreugde. Want de dingen die nu nog maar een aanvang hebben genomen, die nog maar een vruchtzetting zijn, die zullen volbracht worden, zoals Elisabeth zegt. Zij ziet het: Dit is het komen van God tot Israël en de wereld.

In Jeruzalem kwam Gabriël aan Zacharias een boodschap brengen, en het ging er bovennatuurlijk aan toe. En in het verre Nazareth kwam hij opnieuw neer om aan Maria een bovennatuurlijke boodschap te brengen. Deze engelvorst, die voor God staat, komt van de hoogste troon.

Dat is geen kleinigheid. God is een verterend vuur.

De engel maakt zich bekend: Ik ben Gabriël, die voor God staat. Hij komt neer bij Zacharias en in het nederige hutje in Nazareth. Hij brengt een boodschap. En nu gaat het geschieden. Nu gaat het komen.

HET GESCHIEDDE

Telkens weer lezen wij in de Bijbel: Het 'geschiedde'. In nieuwere vertalingen komt dat soms niet meer zo mooi tot uitdrukking vanwege andere vertaalkeuzes, maar het is echt waar: Waar het Woord vlees gaat worden, daar gaat het geschieden. Daar gaat het komen.

Zo kunnen wij er zeker van zijn dat ook de volheid der heidenen er gaat komen. Wij zullen vervullingstijden gaan beleven. En als die vervullingstijden gaan aanbreken, begint God opnieuw met die maagdelijke geboorte. Dat is het beginpunt, en van daaruit zal het gaan uitstralen in een opwekking – ook over Nederland.

Hoogmoedigen en 'Babelbouwers' kunnen het niet verdragen dat God met Zijn wonderen neerkomt. Maar daar moet de mens – met

heel zijn intellect – een keer van afblijven en zich realiseren dat hij er geen grip op heeft en het niet meer onder controle kan krijgen, of beheersen kan. De hoogmoedige wil niet van de genade van God leven.

Maar Maria ziet het. Natuurlijk is zij vol spanning bij haar oudere nicht Elisabeth gekomen, die op dat moment al zes maanden in verwachting was, in haar ouderdom. Zij ziet de grijze haren van haar nicht.

De evangelist Lucas vermeldt niet voor niets dat Maria daar ongeveer drie maanden bleef.¹⁰ Misschien was het om nog wat te helpen. Mogelijk is die tijd moeilijk geweest voor Elisabeth. Ondanks die grote, bovennatuurlijke dingen die zij meemaakte, zal de huishouding ook haar gewone taken hebben gehad. Het zal heel gewoon toegegaan zijn.

Het geschiedde...

God is 'binnengetreden' in de menselijke geschiedenis.

Wij moeten niet denken dat – wanneer het allemaal maar verzinsels waren geweest – Maria Elisabeth had kunnen beïnvloeden. Ze heeft er met Elisabeth over gesproken: Over haar maagd zijn, en over de ontvangst van de heilige Geest. Over hoe zij tegen de engel gezegd heeft: *'Hoe zal dat geschieden, daar ik geen omgang met een man heb?'* En Elisabeth zal dit zeker ook aan haar man Zacharias, die priester was, hebben verteld.

En als hij zich op het latere standpunt van Kajafas had gesteld en gezegd had: Dat kan niet, dat is onmogelijk, dat is godslastering, dan had hij zijn jonge nicht niet drie maanden in zijn huis mogen hebben. Dan had hij haar moeten wegsturen en haar laten weten: Nichtje, het is mooi geweest zo, maar maak dat je wegkomt. Zulke dingen mag jij niet over God vertellen.

Maar Zacharias had ook het een en ander meegemaakt. Misschien was hij al vroeg getrouwd, want dat was in het Oosten wel de gewoonte. Stel, hij was een jaar of twintig, en misschien heeft hij toen al veel gebeden om kinderen te mogen krijgen. Want het krijgen van kinderen

¹⁰ Lucas 1:56

hield altijd verband met de Messiaanse toekomst. Misschien bad hij er nog steeds om toen hij veertig was. Maar gaandeweg verflauwde zijn gebed mogelijk wel al toen hij vijftig of zestig jaar werd. We weten niet hoe oud hij geworden is. Maar Zacharias en Elisabeth waren oude mensen geworden, toen hij bezoek kreeg van de engel Gabriël en hem vertelde dat zijn gebed was verhoord.

Kleren kunnen verouderen en slijten, maar de gebeden van de echte kinderen Gods, die in oprechtheid worden opgezonden tot de troon, blijven daar 'gebundeld'. Die 'papieren' devalueren nooit.

Wat een troost – ook voor ons!

Zacharias heeft boven denken en verwachten Gods verhoring moeten constateren, en hij is zwaar gestraft om zijn ongelooft. De draden van zijn hersenen naar zijn tong werden doorsneden.

En nu komt Maria vertellen dat ook zij de engel Gabriël heeft gezien. Daarbij heeft hij mogen zien wat menselijk gesproken onmogelijk was. Namelijk, dat zijn vrouw, die wat haar vruchtbaarheid over de tijd was, toch zwanger werd.

Het gebeurde warempel toch...

Als Maria al deze dingen nog verder verklaart – nadat Elisabeth het al profetisch door de heilige Geest met luider stem heeft uitgeroepen – geloof dan maar niet dat Zacharias nog argumenten kon vinden om deze missie, onder deze wel bijzonder 'gezegende omstandigheden' in zijn huis, de deur te wijzen wegens godslastering of het bedenken van een mythe of iets dergelijks.

Het is allemaal echt gebeurd.

Het geschiedde...

Het is een realiteit. Het Woord is vlees geworden. En zoals het hier heel concreet wordt, zo zal het concrete Joodse volk tot bekering komen en het concrete bloed van het Lam aanvaarden.

Er zal iets gaan geschieden, en dank God dat het geschiedt.

Ik weet dat er ook binnen in mij iets geschied is door de heilige Geest. Mijn zonden zijn heel concreet weggenomen door dat bloed. Onze schuld is heel concreet weg. In Christus worden wij van dag tot dag geheiligd en innerlijk vernieuwd.¹¹

11 2 Corinthiërs 4:16

Het zal op de dag van Christus ook heel concreet geschieden dat wij worden opgenomen in heerlijkheid. Geen dood en graf kan ons vasthouden. Dan zal het wéér geschieden dat de bazuin klinkt en Gods volk wordt opgenomen in de heerlijkheid. Niemand kan dat tegenhouden. Het zijn de wonderen die geworteld zijn in de incarnatie – de vleeswording. Daar is het brandpunt van alle dingen.

GOD KWAM NEER

‘Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.’

Als Elisabeth zich zo heeft uitgesproken, begint Maria te zingen. Als wij het lied van Maria lezen dan is het duidelijk dat een jong meisje uit Nazareth dit niet kan verzinnen. Zij zingt onder de leiding van de heilige Geest:

‘Mijn ziel maakt groot de Here, en mijn geest heeft zich verblijd over God, mijn Heiland...’¹²

Dit is zo ontzaglijk groot. Iedere medicus zal zeggen dat de voortplanting en geboorte van een mens een groot wonder is. Zoals in Psalm 139 geschreven is:

‘Want Gij hebt mijn nieren gevormd, mij in de moederschoot gewezen. Ik loof U, omdat ik gans wonderbaar ben toebereid, wonderbaar zijn uw werken; mijn ziel weet dat zeer wel. Mijn gebeente was voor U niet verholen, toen ik in het verborgene gemaakt werd, gewrocht in de diepten van het aardrijk; uw ogen zagen mijn vormeloos begin; in uw boek waren zij alle opgeschreven, de dagen, die geformeerd zouden worden, toen nog geen daarvan bestond. Hoe kostelijk zijn mij uw gedachten, o God, hoe overweldigend is

¹² Lucas 1:46-47

*haar getal. Wilde ik ze tellen, zij zijn talrijker dan het zand...'*¹³

Hoe de voortplanting in de moederschoot zich ontwikkelt is wonderbaar. Wat er in één zaadcel aan moleculen en atomen ligt, weten wij niet.

Maar hier spreekt de Eeuwige en het geschiedt! En Maria zingt ervan: *'Mijn ziel maakt groot de Here.'*

God is groot! Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er.

Maria zingt verder: *'...en mijn geest heeft zich verblijd over God, mijn Heiland, omdat Hij heeft omgezien naar de lage staat zijner dienstmaagd.'*

Hier voelt Maria aan dat er geen prestatie van beneden bij is, of dat God Zich zou aansluiten bij haar 'hoge stand', of haar waardigheid. Niets van dat alles. Maria beseft dat er niets van haar zelf in is. God heeft Zich in genade neergebogen en in barmhartigheid naar haar omgezien.

Daarover gaat het in de Bijbel telkens weer. God ziet om naar ons.

Mozes bidt: *'Indien Uw aangezicht niet medegaan zal, doe ons van hier niet optrekken!'*¹⁴

Daar ging het om. Dat het aangezicht van God in genade naar hen toegekeerd was.

Maria ziet: Het aangezicht van God is naar mij gewend. Maar niet alleen naar mij. Zij betreft er heel Israël bij: *'Hij heeft Zich Israël, zijn knecht, aangetrokken, om te gedenken aan barmhartigheid – gelijk Hij gesproken heeft tot onze vadersen – voor Abraham en zijn nageslacht in eeuwigheid.'*¹⁵

Maria ziet het meteen door een andere bril. Zij ziet meteen de consequenties van de vleeswording. Zij ziet dat er een grote revolutie van de wereldgeschiedenis op komst is, en zij weet: Deze 'vleeswording' zal de omwenteling van oude normen en allerlei menselijke instellingen gaan betekenen. Luister maar naar het vervolg van haar lied:

13 Psalm 139:13-18

14 Exodus 33:15 (St.Vert.)

15 Lucas 1:54-55

‘Hij heeft een krachtig werk gedaan door zijn arm, en Hij heeft hoogmoedigen in de overlegging huns harten verstrooid; Hij heeft machtigen van de troon gestort en eenvoudigen verhoogd, hongerigen heeft Hij met goederen vervuld en rijken heeft Hij ledig weggezonden. [ook het sociale probleem wordt in deze Messias opgelost]

Hij heeft Zich Israël, zijn knecht, aangetrokken, om te gedenken aan barmhartigheid, - gelijk Hij gesproken heeft tot onze vaders – voor Abraham en zijn nageslacht in eeuwigheid.’¹⁶

Zo bezingt Maria het wonder in haar schoot. Zij ziet de goddelijke consequenties voor de wereldgeschiedenis, maar ook voor de dag der eeuwigheid. Dat doet haar zingen: Mijn ziel maakt groot mijn God!

Als ik dit lees en herlees, en vraag of de heilige Geest het mij een beetje doet verstaan, dan val ik ook in aanbidding voor God, en zeg: Hoe groot zijt Gij!

HET OMZIEN VAN GOD

Wij moeten allemaal met het hart begrijpen dat God ook zo naar ons omzag. ‘Zien’ betekent in het Oude Testament ook altijd de dingen ‘beleven’. Goede dagen zien, betekent goede dagen beleven.

Als God naar ons omziet, dan ziet Hij zo naar ons om, dat hij met ons meeleeft, en onze toestand gaat ‘inleven’, er als het ware ‘indukt’. Hij ‘duikt’ ook in onze verlorenheid. Daarom liet Hij Zich verbreken. Daarom liet die grote God en Zaligmaker zonde en dood over Zichzelf heenkomen. Daarom is Hij de goede Herder, die induikt in onze geschiedenis. Zo zag Hij naar ons om! Jezus hilde toen Jeruzalem niet verstond dat God naar hen omzag.¹⁷ God wilde met hen meeleven, en in hun leven ‘induiken’. Maar zij zagen het niet en verwierpen het. En zij zullen het nog verwerpen, totdat zij merken dat er een verberging van Gods aangezicht is en zij niet ‘thuiskomen’ – ook niet in het Midden Oosten – zonder dit Lam van God.

¹⁶ Lucas 1:51-55

¹⁷ Lucas 19:41-42

Laten wij daarom de Allerhoogste vragen dat er op de aarde één Avondmaalstafel zal zijn. En dat de gemeente van Christus zo één zal zijn in de belijdenis van het omzien van God naar ons. Dat wij samen van harte belijden dat op Golgotha het bloed vloeide om te redden, en wij – als het volk van Israël vastloopt – het door woord en daad kunnen opvangen. Want God wil Zijn barmhartigheid nu – dwars door ons heen – bekend maken aan Israël.

De psalmdichter van Psalm 98 zingt over de heilstijd voor Israël:

*‘De HERE heeft zijn heil bekend gemaakt,
zijn gerechtigheid geopenbaard voor de ogen der volken;
Hij heeft gedacht aan zijn goedertierenheid
en aan zijn trouw jegens het huis Israëls;
alle einden der aarde hebben aanschouwd het heil van onze God.*

(...)

*De zee bruise en haar volheid,
de wereld en wie erin wonen;
dat de stromen in de handen klappen,
de bergen tezamen jubelen
voor het aangezicht des HEREN, want Hij komt
om de aarde te richten;
Hij zal de wereld richten in gerechtigheid
en de volken in rechtmatigheid.’¹⁸*

Amen

© Ds. A.A. Leenhouts: "Maria en Elizabeth"
(1966)
Redactionele bewerking 2023

GETUIGENIS
EN EENHEID

Stichting Getuigenis en Eenheid
Postbus 64814, 2506 CE Den Haag
info@getuigeniseneenheid.nl
www.getuigeniseneenheid.nl